

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Markkinaoikeus (Finland) den 12. november 2020 —
Kuluttaja-asiamies mod MiGame Oy**

(Sag C-594/20)

(2021/C 35/45)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Markkinaoikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kuluttaja-asiamies

Sagsøgt: MiGame Oy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁾ af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF fortolkes således, at den er til hinder for, at den erhvervsdrivende foruden at oplyse et telefonnummer, som højst afregnes til basistaksten, kan oplyse et telefonnummer, som forbrugeren muligvis anvender ved anliggender i forbindelse med en indgået aftale, og for hvis benyttelse der beregnes en pris, som overstiger basistaksten; bør det endvidere, hvis det under visse omstændigheder er foreneligt med artikel 21 at oplyse et telefonnummer, som overstiger basistaksten, tillægges betydning ved bedømmelsen, om det f.eks. er let at finde telefonnummeret til basistaksten, og om telefonnumrenes anvendelsesformål og væsentlige forskelle med hensyn til at komme i kontakt med kundeservice eller dennes niveau er oplyst tilstrækkeligt klart?
- 2) Skal begrebet »basistakst« som omhandlet i artikel 21 i direktiv 2011/83/EU fortolkes således, at den erhvervsdrivende som kundeservicetelefonnummer for anliggender i forbindelse med en indgået aftale kun må oplyse et almindeligt geografisk fastnet- eller mobiltelefonnummer eller et telefonnummer, som er gratis for forbrugeren; endvidere, såfremt den erhvervsdrivende må oplyse et andet telefonnummer, hvilke gebyrer må der højst opstå for en forbruger, som har indgået et telefonabonnement som et pakketilbud, for at bruge dette telefonnummer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25.10.2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT 2011, L 304, s. 64).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshof (Østrig) den 13. november
2020 — UE mod ShareWood Switzerland AG og VF**

(Sag C-595/20)

(2021/C 35/46)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Obersten Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UE

Sagsøgte: ShareWood Switzerland AG og VF

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 6, stk. 4, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008⁽¹⁾ af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser fortolkes således, at købsaftaler om teak- og balsatræer, der indgås mellem en virksomhed og en forbruger, i henhold til hvilke forbrugeren skal erhverve ejendomsretten til træerne med henblik på videresalg med gevinst efter dyrkning og fældning, og som i dette øjemed indeholder en forpagtningsaftale og en serviceaftale, anses for »aftaler vedrørende en tinglig rettighed over fast ejendom eller leje eller forpagtning af fast ejendom« som omhandlet i denne bestemmelse?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 177, s. 6.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 12. november 2020 — DuoDecad Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-596/20)

(2021/C 35/47)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DuoDecad Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, stk. 1, litra c), artikel 24, stk. 1, og artikel 43 i Rådets direktiv 2006/112⁽¹⁾ (herefter »momsdirektivet«) fortolkes således, at et selskab, der modtager en *knowhow*-licens — hvilket selskab er etableret i en EU-medlemsstat (i den foreliggende hovedsag i Portugal) — ikke leverer de tjenesteydelser, der er tilgængelige på et websted, til slutbrugerne, således at selskabet ikke kan være modtager af den tekniske supporttjenesteydelse *knowhow* fra en afgiftspligtig person, der er etableret i en anden medlemsstat (i den foreliggende hovedsag i Ungarn), som underleverandør, men at vedkommende leverer en sådan tjenesteydelse til et selskab, der opretter en *knowhow*-licens, og som er etableret i den anden medlemsstat, under omstændigheder, hvorunder det licensmodtagende selskab:
 - a) havde kontorer, der var lejet i den første medlemsstat, kontor- og it-infrastruktur, eget personale og omfattende erfaring inden for elektronisk handel, og en indehaver, der havde mange internationale forbindelser, og en direktør, der var kvalificeret inden for området elektronisk handel;
 - b) havde opnået den *knowhow*, som afspejlede webstedernes driftsprocesser og ajourføringerne heraf, udsendte udtalelser herom, foreslog ændringer i disse processer og godkendte dem;
 - c) var modtager af de tjenesteydelser, som den afgiftspligtige person leverede på grundlag af denne *knowhow*;
 - d) regelmæssigt modtog rapporter vedrørende de tjenesteydelser, der blev leveret af underleverandørerne (navnlig vedrørende trafikken på webstederne og de betalinger, der var gennemført fra bankkontoen);
 - e) i eget navn registrerede de internetdomæner, der muliggjorde adgangen til webstederne via internettet;
 - f) var anført på webstederne som tjenesteyder;
 - g) selv foretog skridt med henblik på at opretholde webstedernes popularitet;